

Jeg vil nu sige, at det indtil da kunne være en god idé, at vi fik skabt en løsning, hvor mændene fik ret til barsel, og at mændene faktisk fik fri mulighed for at gå derhjemme, ikke kun på tegnebrættet, men faktisk også i virkelighedens verden.

Det kan være, at Venstre skulle tage ud og lege lidt i den. Jeg ved godt, at man som folketingsmedlem har fantastiske orlovsmuligheder. Det kan være, at enkelte folketingsmedlemmer kunne have behov for at komme ud og prøve at se, hvordan det er at få et budget til at hænge sammen andre i virkelighedens verden, hvor der gælder andre barselregler end for medlemmer af Folketinget.

Ja, jeg tror, de fleste partier er blevet klar over, at Enhedslisten mener, at det her er noget tyndt: mange gode intentioner, mange fine, fornemme ord og alt for få reelle forslag. Vi mangler stadig væk at vide: Hvad vil Venstre – hvad vil Venstre?

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Tak for de mange kommentarer fra ordførernes side. Visionen for regeringens ligestillingsarbejde er som bekendt at skabe lige muligheder for kvinder og mænd. Vi er ligeværdige, og vi skal have mulighed for hver især at vælge det liv, vi ønsker, med udgangspunkt i de talenter, vi har. Piger skal kunne vælge at blive fysikere lige såvel som at blive sygeplejerske eller noget andet; drenge og piger af den anden etnisk herkomst skal kunne vælge deres ægtefælle uden tvang; mænd skal kunne gå på barsel, uden at kollegerne ser skævt til dem osv.

Kodeordene for min indsats på det område er respekt og ansvar. Vi kan lave nok så gode love og have nok så gode domstole, og vi kan have nok så gode politiske hensigter, men normerne i samfundet må nødvendigvis også rykke sig.

Jeg synes jo, det er et spørgsmål om at forsvare de mest grundlæggende værdier i et frit samfund, nemlig retten til frihed og stræben efter et godt liv både for mænd og for kvinder. Og jeg er meget glad for at høre i dag, at der jo er bred enighed om målsætningerne.

Men der, hvor uenigheden så kommer op – senest var fru Rosenkrantz-Theil inde på det – er jo med hensyn til, hvilke initiativer der så konkret skal sættes i værk for at nå de intentioner, vi er enige om.

Der skilles vandene med hensyn til initiativerne, hvor der er flere partier, der ønsker meget mere lovgivning på området, meget mere be-

stemmelse her fra Tingets side, og hvor vi i regeringen mener, at vi hellere skal give nogle gode rammer og så give nogle valgmuligheder med hensyn til, hvordan man gerne vil leve sit liv.

Det er jo tydeligt, at oppositionen ønsker, at vi skal gå ind og bestemme, hvor lang tid den ene og den anden skal have mulighed for at have orlov. Jeg forstår, at der er forslag om, at vi nu også skal til at blande os i lønforhandlingerne, ikke bare fra Enhedslistens side, men også fra Socialdemokraternes side, og sådan er der simpelt hen en forskellig tilgang til, hvordan det er, vi bedst kommer videre med at sikre ligestillingen i Danmark.

Fru Anne-Marie Meldgaard startede med at fremhæve, at der bliver lavet rigtig mange pjecer og kørt mange kampagner fra ligestillingsministerens side. Det er jeg fuldstændig enig i. Jeg synes, at vi tager rigtig mange initiativer, gør rigtig mange tiltag for at skubbe på.

Men når jeg så sådan som i dag skal høre en kritik af, at der kommer mange pjecer og mange kampagner, så har jeg jo lyst til at spørge ordførerne: Hvilke er det, vi skulle springe over? Hvilke er det, man synes har været irrelevante? Hvilke synes man ikke skulle have været taget?

Så ved jeg jo godt, at kritikken mest er der for at understrege, at jeg også hellere skulle tage nogle lovgivningsmæssige initiativer. Men sagen er jo bare, at arbejdet med ligestilling er mere kompliceret end som så, og der rækker det ikke bare med lovgivning på området.

Fru Anne-Marie Meldgaard nævnte selv det bedste eksempel, nemlig ligelønnen. Det er 30 år siden, at der blev lovgivet om, at der skulle være ligeløn i Danmark. Vi har så stadig væk nogle problemer, og det er, fordi der skal mere til end det at lovgive om, at der skal være ligeløn. Der skal også være de konkrete redskaber at tage i anvendelse for at sikre, at der rent faktisk bliver udbetalt den samme løn for arbejde af lige værdi.

Kl. 15.25

Jeg synes, når vi er inde på ligelønnen, at der er to forskelligartede problemer, der gør sig gældende.

Det ene er den uforklarlige lønforskel på mellem 2 og 6 pct., der er, og der har vi jo netop fra regeringens side lanceret både den lønstatistik, som ordførerne ikke synes rækker langt nok, og så en guide til at hjælpe virksomhederne med, hvordan de bedst sikrer, at de får udbetalt lige løn.